

Arrest

nr. 60 682 van 29 april 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 januari 2011 houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) en van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, beide beslissingen aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 januari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 2011 om 12uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BLOMME, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende sedert 24 oktober 2003, datum van zijn voorgehouden aankomst in België, vijf asielaanvragen en twee aanvragen om machtiging van verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in. Al deze aanvragen werden, al dan niet na procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State, afgewezen.

1.2. Op 21 januari 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) en een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Beide beslissingen werden aan verzoeker ter kennis gebracht op 21 januari 2011.

1.3. De repatriëring is bepaald op 30 april 2011.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Met verwijzing naar artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werpt verweerder de onontvankelijkheid van de vordering op. Verzoeker heeft immers tegen de bestreden beslissingen een beroep tot nietigverklaring ingediend (rolnummer 66.064).

2.2. Te dezen moet worden vastgesteld dat verzoeker blijkens onderhavig verzoekschrift tegen de bestreden beslissingen op 31 januari 2011 een beroep tot vernietiging heeft ingediend. Hij diende geen vordering tot schorsing in.

Luidens artikel 39/82, §3, derde lid van voormelde wet van 15 december 1980 is, eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, onverminderd de mogelijkheid in hoofde van verzoeker om, indien de beroepstermijn nog niet is verstreken, een nieuw beroep tot nietigverklaring in te stellen waar een vordering tot schorsing is bijgevoegd.

Indien de vreemdeling dus alleen een annulatieberoep indient en hij wordt nadien het voorwerp van een imminente verwijderings-of teruggedrijvingsmaatregel, dan kan hij geen vordering tot schorsing meer indienen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 139).

In zijn arrest nr. 79/99 van 30 juni 1999 overwoog het Arbitragehof in dit verband omtrent het analoge artikel 17, § 3, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gewijzigd bij de wet van 4 augustus 1996, als volgt: *“Ook al is het mogelijk dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat het gevolg is van de bestreden handeling, zich pas voordoet nadat het beroep is ingesteld, toch moet worden opgemerkt dat de wet de schorsing niet afhankelijk maakt van de verwezenlijking, maar wel van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, en dat de verzoeker normalerwijze in staat is om het bestaan van dat risico in te schatten zodra hij zich heeft voorgenomen de nietigverklaring van de voor hem griefhoudende handeling te vorderen.”*

De exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. N. WELLENS toegevoegd griffier.

De griffier,

De kamervoorzitter,

N. WELLENS

F. HOFFER